

บทที่ ๘

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากผลการวิจัย เทคนิคและการบริการบุคคลปัญญาอ่อนในประเทศไทยสรุปได้ว่าการบริการบุคคลปัญญาอ่อนส่วนใหญ่เน้นหนักในด้านการรักษาพยาบาล การจัดการศึกษา การฟื้นฟูอาชีพ การป้องกันภาวะปัญญาอ่อนโดยมีการบริการอย่างดีไม่สามารถจัดขึ้นได้เนื่องจากงบประมาณ ๓๕ปีอยู่จำกัด นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ยังมีความต้องการให้ขยายการบริการบุคคลปัญญาอ่อนออกไปในส่วนของภูมิภาคเพื่อจะได้กระจายสายงานออกไปและจะไม่เกิดภาวะหรือปัญหาของผู้ปกครองที่พาบุตรที่เป็นปัญญาอ่อน เข้ามารับการบริการในกรุงเทพมหานคร

สำหรับการบริการและ เทคนิคที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ยังประสบปัญหาและอุปสรรคอยู่มาก โดยเฉพาะด้านงบประมาณ กำลังเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เฉพาะด้าน อุปกรณ์การสอน และการฟื้นฟูอาชีพ

สำหรับความสัมฤทธิ์ผลของการบริการนั้นพบว่า ยังได้ผลไม่ดีเท่าที่ควรจึงควรมีการปรับปรุงแก้ไข เพิ่มเติมในแต่ละด้านของการบริการ โดยเฉพาะการศึกษาและการฟื้นฟูอาชีพควรจะได้รับ การปรับปรุงขยายงานให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เทคนิคและการบริการบุคคลปัญญาอ่อนทั้งหน่วยงานของรัฐบาล และ เอกชนนอกจากจะพบว่า มีปัญหาและอุปสรรคพร้อมทั้งได้ เสนอข้อควรแก้ไขไปแล้ว ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมดังต่อไปนี้.-

(๑) การบริการบุคคลปัญญาอ่อน เท่าที่กำลังบำ เนิบอยู่ขณะนี้มีจำกัคอยู่ เฉพาะ ในส่วนกลางเท่านั้น ถ้าเป็นไปได้อ่างรัฐบาลหรือ เอกชนซึ่งอาจจะเป็นมูลนิธิ ควรจะมีการขยาย หน่วยงานที่ให้การบริการบุคคลปัญญาอ่อนออกไปตามหัว เมืองสำคัญของแต่ละภาค เช่นภาคเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะจากการศึกษาพบว่าจำนวนบุคคลปัญญาอ่อนที่เข้ามา ขอรับบริการส่วนใหญ่มาจากภาคกลาง ส่วนที่มาจากต่างจังหวัดมีน้อยอาจเพราะว่าไม่สะดวกที่จะ เข้ามาขอรับบริการหรือไม่ค่อยมีความรู้ เกี่ยวกับการ เป็นปัญญาอ่อนซึ่งบางครั้ง เข้าใจผิดคิดว่าบุตร ของตนเป็นโรคจิตมากกว่าก็ได้

(๒) การฟื้นฟูแต่ละด้านต้องอาศัย เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ โดย เฉพาะดังนั้นมีควม จำเป็นอย่างยิ่งที่ทางหน่วยงานควรมีการจัดส่ง เจ้าหน้าที่ไปดูงานหรือศึกษาหาความรู้ เพิ่ม เติม ตามอย่างในประเทศที่เจริญแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา หรือทางยุโรป เป็นต้น แล้วนำมาใช้หรือปฏิบัติ ในประเทศเรา

(๓) จากผลการวิจัย พบว่าหน่วยงานโดยทั่วไปยังปฏิเสธการทางานของเด็ก ปัญญาอ่อน เพราะคิดว่ามีความสามารถในการทำงานต่ำ ดังนั้นผู้เขียนจึงใคร่ เรียนให้ทุกคนร่วมมือ และเห็นใจพร้อมทั้งยอมรับสภาวะการ เป็นปัญญาอ่อนของเขา แต่สำหรับบุคคลปัญญาอ่อนที่ได้รับการ ฟื้นฟูการศึกษาและอาชีพมาแล้วนั้น เขาก็มีความสามารถพอที่จะทำงาน ดังนั้นทั้งหน่วยงานเอกชน และรัฐบาลหากมีงานใดที่ เห็นว่าบุคคลปัญญาอ่อนที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพมาแล้วทำได้ก็ควรจะได้รับ เขาเหล่านั้นเข้าทำงานด้วย

(๔) สำหรับประชาชนทั่วไปมีความจำ เป็นอย่างยิ่งที่ควรจะได้ทราบถึงสาเหตุ การ เป็นปัญญาอ่อนจากหน่วยงานของรัฐหรือ เอกชนก็ตาม เพราะจะช่วยให้ เป็นการป้องกันภาวะ ปัญญาอ่อนเสียแต่เนิ่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้พล เมืองที่เกิดต่อมาในสังคม เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพสมบูรณ์ ทุกประการ